

Jan Lockwall

Idag presenterar vi Jan Lockwall som var verksamhetsledare på Svenska Hästavelserbundet 1991–2001

"Jan Lockwall är uppvuxen på gården Änga i Enånger, Hälsingland. Han är yngsta sonen av fem barn till fadern Henrik Emanuel Andersson, lantbrukare, kommun och landstingspolitiker och modern Elin Margareta Andersson, lärarinna och lantbrukare. Vid tidig ålder började Jan intressera sig för djur. Han gick lantbruksutbildning, vidareutbildade sig vid veterinärhögskolan. 1962 blev han anställd som veterinärassistent på Semin i Bollnäs, där han efter fortsatta studier i genetik och svensk husdjurskötsel arbetade som avelsledare. Jan brann också liksom sin far för politiken. 1968 var han den yngsta ledamoten i kommunfullmäktige för Centerpartiet i Bollnäs. 1967-71 var han ordförande. Jan var även aktiv ryttare och hästuppfödare sedan 1975. 1984 tog hästintresset över och han börjar arbeta som premieringsföräntare. 1990 flyttar Jan till Uppsala för att bli verksamhetsledare på Svenska Hästavelserbundet.

Jans familj består av de tre döttrarna Gabriella, Sofia och Charlotta Lockwall alla professionellt verksamma inom musik och teater, och fem barnbarn.

Han är konstnärlig begåvad och döttrarna minns hur han satt i pannrummet tillsammans med tuppen Klas och täljde djurskulpturer. Han tillbringar helst fritiden med en god bok, Per Gunnar Evander, Vilhelm Moberg, Kerstin Ekman, Fröding och Ferlin har förgyllt många mörka höstkvällar och ljusa sommarnätter. Kuriosa är att Jan medverkade som skådespelare i Hans Villius och Olle Hägers tv-serie Sveriges Historia, ridande på ett halvblod som legoknekt på 1500-talet.”

◆ Vilken är din arbetsmässiga relation till SH just nu?

Idag är jag nöjd pensionär. Det händer att någon hör av sig för att be om råd eller min åsikt i hippologiska och avelsmässiga frågor.

◆ När och hur kom du först i kontakt med SH?

1989 tog Kurt Graaf, som jag arbetade nära med som domare och premieringsföräntare, kontakt med mig för att försöka få mig att söka tjänsten som verksamhetsledare för SH. Vilket jag inte gjorde. Jag blev headhuntad, jag visste att de ville ha en agronom, men det blev jag.

Jobbet som jag ser det handlade främst om att upprätta förtroende. Att få starka egensinniga hästintresserade människor att ro åt samma håll och helst i samma båt. Det krävde integritet och att vara omutbar.

◆ Bästa hästminnet?

Kanske inte det gladaste hästminnet men ett starkt minne är när de hämtade Pärla, en korsning mellan Ardenner och Nordsvensk. Jag var fem år och hon var så snäll. Min upplevelse av hästens förmåga till tröst, seende, lyssnande och värme. Nu var vår trogna starka arbetshäst halt. Jag ser framför mig hur slaktbilen kör upp på gården. Den lilla pojken som var jag mötte grymheten i att när hästen inte längre kunde bidra fick den inte länge vara kvar. Jag fick lära mig avskedets smärtsamma känslor såsom döden så obönhörligt är. Kanske gjorde det mig mer förberedd när min far hastigt gick bort 9 år senare.

◆ Nämn en häst som har betytt mycket för dig?

Ballerina var en häst i min ägo, ett svenskt halvblod, hon var Isabelle, skarp, stark, pigg och äventyrlig och hon utmanade mig som ägare och ryttare. Men förutom hästar finns det även människor som betytt mycket. En som lämnade oss alldeles för tidigt är Håkan Ström som jag jobbade som domare och premieringsföräntare med under många år. Han kom att stå mig mycket nära. Vi hade djuplodade samtal, (inte om hästar..) men om livet och litteraturen. Det går inte en dag utan att jag tänker på Håkan.

◆ Nutid, vad gör du numera, viktiga händelser just nu?

Litteraturen fortsätter att vara min ständiga följeslagare. Utanför mitt fönster kan jag se både Örn och Häger flyga förbi. Jag har nära till en sjö där jag också får mitt fågelintresse tillfredsställt. Nu njuter jag av livets goda i nära kontakt med mina tre döttrar och fem barnbarn som berikar livet.